

kene; men jeg er ikke ganske sikker paa, at det ærede Udvalg har forstaaet dem paa samme Maade.

Andræ: Det var mig ikke bekendt, at der var anvendt en saa ganske overordentlig Flid paa Stilen. Jeg troede, at „passerer“ og „kan passere“ var noget nær det. og det samme. Jeg hører nu, at der er lagt deri en Betydning, som er undgaaet mig; men jeg frygter, at det er gaaet de fleste Medlemmer paa samme Maade, saa at de have troet, at de Indstillinger, der ere gjorte, vilde være, om jeg saa maa sige, at slaae i Harkorn.

Formanden: Den 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Vessely) har begjæret Ordet; han har allerede havt det tvende Gange; men jeg antager ikke, at Thinget vil have Noget imod, at han atter faaer det (Nei!).

Vessely: Det er kun en factisk Dplysning, jeg skal tillade mig at give i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler har yttret, idet han har fremsat den Formening, at de Udtryk, som ere brugte af Statsrevisionen, saagodtsom kunne slaaes i Harkorn. Den ærede Landstingsmand feiler aldeles i saa Henseende. Statsrevisionen har anvendt den yderste Nøie og ikke saa ganske kort en Tid paa at vælge disse Udtryk. Der har fundet flere — og det ikke ganske saa — Forhandlinger Sted, da Statsrevisionen begyndte sit Arbejde, i hvilke man just gik ud paa at afveie disse Udtryk, at finde de rette Benævnelser og tillige holde saa fast ved dem, naar man kom til Udførelsen, at der ikke kunde være Tvivl om, hvad man egentlig havde forstaaet derved. Det er naturligt, at ved et Arbejde af et saa stort Omfang som dette, der var fordeelt paa en lang Tid, et Arbejde, som ifølge sin Beskaffenhed blev færdigt paa den Maade, at man maatte skrive Antegningerne til de forskjellige Ministerier til forskjellig Tid, og at man ligeledes maatte skrive Bedtegningerne til de forskjellige Ministerier til forskjellig Tid, hvilket beroede deels paa de Dplysninger, man havde faaet, deels paa, naar man havde faaet dem, deels paa, hvorvidt den enkelte Statsrevisor arbejdede med større eller mindre Hurtighed, — at under saadanne Forhold kunde det vel indtræffe, og er det virkelig indtruffet,

at den Nøiagtighed i Udtrykket, den Consequents, som Statsrevisionen har stræbt efter med Hensyn til de Udtryk, der ere brugte i de forskjellige Indstillinger og Forslag i Bedtegningerne, ikke er opnaaet i den Grad, som det havde været Statsrevisionens Dnsfte. At iøvrigt det ærede Udvalg ogsaa saaledes har skjælnet derimellem, maa jeg virkelig antage for temmelig sikkert. Det forekommer mig nemlig, at, naar man iblandt det ærede Udvalgs Indstillinger finder Udtryk, som i mine Tanker ere aldeles forskjellige, — Udtryk, som: „billiges“, „passerer“ og „passerer for denne Gang“, saa kan man ikke antage, at Udvalget skulde have hensat disse Udtryk, uden at have tænkt sig en bestemt Betydning ved hvert af dem.

Formanden: Den ærede 1ste Landstingsmand for Rbh. (Andræ) har begjæret Ordet; han har rigtignok allerede to Gange havt det; men jeg antager, at der fra Thingets Side ikke er Noget i veien for, at han atter faaer det (Nei!).

Andræ: Ja, jeg føler blot en bestemt Opfordring til at udtale, hvad jeg ogsaa haaber vil være klart for det ærede Thing, at jeg ikke har meent ved hvad jeg før anførte, at ville faste nogensomhelst Stygge paa Statsrevisorernes Bearbejdelse af det foreliggende Regnskab, som jeg tvertimod gjerne anerkjender er foretaget med al mulig Omhu. Jeg troede ikke, at der laa nogen Bebrejdelse i at erklære, at i et saa stort Arbejde, som det nærværende, der er fremkommet under saa presserende Forhold, antog jeg, at Stilen ikke var saa soigneret, at der var nogen væsentlig Forskiel mellem Betydningen af — ikke alle de Udtryk, der vare brugte, det har jeg ikke sagt, — men af Udtrykkene passere og kan passere. Det er blot dette, jeg har meent.

Ordføreren: Hvad Realiteten af det Spørgsmaal angaaer, som nu sidst har været omtalt, vil det være klart, i Særdeleshed naar man sammenligner Udvalgets Motivering ved det syvende Indstillingspunct, som angaaer det store kongelige Bibliothek, og det femte, som angaaer det kongelige naturhistoriske Museum, at Udvalget har været aldeles enigt med den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Andræ) i, at i Almindelighed er det det ene